Politiecellen Bonaire, St. Eustatius en Saba

inspectie politiecellen

Datum	02 juni 2014
Status	Definitief

Inhoud

1	**Voorwoord**	**5**
2	**Inleiding**	**6**
3	**Inspectie politiecellen**	**7**
3.1	Bonaire	7
3.2	Saba	8
3.3	Sint Eustatius	10
4	**Conclusie en aanbeveling**	**13**

1 Voorwoord

De Raad voor de rechtshandhaving heeft eerder dit jaar de JICN doorgelicht. Op verzoek van de staatssecretaris van Veiligheid en Justitie heeft de Raad eveneens het gebruik van de politiecellen op Bonaire, St. Eustatius en Saba geïnspecteerd. Deze inspecties werden eerder uitgevoerd door de heren Vegter en de Lange.

Dit onderzoeksrapport doet verslag van de bevindingen van inspecteurs van de Raad voor de rechtshandhaving na een bezoek aan de politiecellen van Bonaire, Saba en St. Eustatius. De focus van dit onderzoek is voornamelijk gericht op de voorzieningen en operationele gang van zaken in deze detentievoorzieningen op het moment dat de inspecteurs deze bezochten, daarbij is gebruik gemaakt van een toetsingskader dat is afgeleid van (inter)nationale wet- en regelgeving op dit terrein.

Nadat het rapport voor wederhoor is voorgelegd aan de korpschef van het politiekorps Caribisch Nederland reageerde deze op de inhoud omdat het rapport niet ingaat op de wijze waarop het onderbrengen van arrestanten op met name de Bovenwindse eilanden Saba en St. Eustatius gestalte krijgt. De korpschef is van mening dat de huidige organisatorische context niet voldoet, omdat het onderbrengen van politiearrestanten een oneigenlijk groot beslag legt op de politiecapaciteit aldaar. Dit geldt niet alleen voor het toezicht op de arrestanten, maar ook voor het overbrengen van arrestanten naar de penitentiaire inrichting (JICN) op Bonaire, als zij langer in bewaring worden gesteld. Er zal overleg plaatsvinden tussen de korpschef en de korpsbeheerder met de directeur van de JICN en de Dienst Justitiële inrichtingen om hier nadere afspraken over te maken.

De Raad onderkent de door de korpschef aangedragen problematiek en heeft inmiddels begrepen dat er aan een oplossing wordt gewerkt.

2 Inleiding

De Raad voor de rechtshandhaving (hierna: de Raad) is onder meer toezichthouder op de politie en instellingen waar justitiële sancties en maatregelen ten uitvoer worden gelegd in de landen Curaçao en Sint Maarten en het landsdeel Caribisch Nederland (CN).[1] Om die reden onderzoekt de Raad de politie en de justitiële instellingen van deze landen op hun functioneren en samenhang.
In dit rapport doet de Raad verslag van zijn inspectie van de politiecellen op Bonaire, Saba en Sint Eustatius.

Toetsingskader
Voor deze inspectie is als gebruik gemaakt van het (concept) toetsingskader dat door de Inspectie Veiligheid en Justitie wordt ontwikkeld voor onderzoek naar de politiecellen in Nederland[2]. Dit toetsingskader is mede gebaseerd op internationale normen en uitgangspunten voor de accommodatie en bejegening van arrestanten. Gegeven de beperkte onderzoek tijd op locatie komen in dit onderzoek niet alle aspecten van dit toetsingskader aan de orde. Bezien vanuit de optiek van de ingesloten politiearrestanten zijn het de belangrijkste: de accommodatie, de geboden faciliteiten en de bejegening. Los daarvan is er ook aandacht voor de organisatorische inbedding van de politiecellen.

Methode
Onder begeleiding van de voor het beheer van de politiecellen verantwoordelijke politiemedewerkers cq. leidinggevenden bezochten twee inspecteurs van de Raad de politiecellen en lieten zich ter plaatse informeren over de accommodatie, faciliteiten en bejegening van arrestanten. Van de bezoeken aan Saba en Sint Eustatius is een verslag van bevindingen opgemaakt dat voor wederhoor is voorgelegd aan de verantwoordelijk functionarissen; vanuit Sint Eustatius werd daarop, ook na herhaald verzoek, geen commentaar ontvangen. De bevindingen met betrekking tot de politiecellen op Bonaire zijn onderdeel van inspectie van de JICN Bonaire[3]. De verslagen vormen het uitgangspunt voor deze rapportage.

Leeswijzer
Per eiland wordt de aangetroffen situatie geschetst en geconcludeerd óf en in welke mate deze, bij actief gebruik, voldoet aan de eisen. Afgesloten wordt met een algemene conclusie en aanbeveling die tevens fungeert als samenvatting van dit rapport.

[1] Zie voor een volledige taakomschrijving art. 3 Rijkswet Raad voor de rechtshandhaving 2010
[2] Dit toetsingskader is, na definitieve vaststelling, in te zien via de website: www.IVenJ.nl
[3] De bevindingen t.a.v. de politiecellen op Bonaire zijn integraal onderdeel van het inspectierapport JICN; zie: www.raadrechtshandhaving.com

3 Inspectie politiecellen

3.1 Bonaire

Bevindingen

Organisatie
De politiecellen van Bonaire zijn door de inspecteurs beoordeeld als onderdeel van de doorlichting van de Justitiële Inrichting Caribisch Nederland (JICN). Voor de inbedding van de politiecellen binnen deze organisatie en de beschikbare faciliteiten wordt om die reden verwezen naar het inspectierapport JICN (zie noot 3).
De belangrijkste bevindingen ten aanzien van accommodatie en bejegening van de politiecellen op Bonaire zijn als volgt.

Accommodatie
De cellen waarin de politiearrestanten verblijven zijn afgezonderd van de overige afdelingen van de inrichting. Het zijn zeecontainers die voorzien zijn van dezelfde voorzieningen als die van het huis van bewaring en de gevangenis, met uitzondering van een douche *in* de cellen. De douches zijn wel nabij, in een aparte verzorgingscontainer.
De verblijfscontainers zijn aan de buitenzijde voorzien van traliewerk.
Vanuit de cel kan er via een intercom rechtstreeks contact met de meldkamer worden gemaakt.
Voor volledige afzondering buiten de gemeenschap, bijvoorbeeld als er in het belang van het strafrechtelijk onderzoek sprake moet zijn van alle beperkingen, worden de politiearrestanten over de verschillende leef afdelingen binnen JICN ondergebracht.
De bestaande en gedateerde afzonderingscellen in het oude deel van het huis van bewaring zijn hiervoor niet geschikt en overigens in gebruik bij JICN.

Bejegening
Als er arrestanten binnen komen worden zij ingelicht over de gang van zaken door een beveiliger. Die maakt aantekening van het gevoerde intakegesprek. Overige bijzonderheden worden ook vastgelegd. Het dagprogramma is summier en bestaat uit persoonlijke verzorging, luchten en eten. De medische zorg is in handen van de medische dienst van de inrichting.
Beveiligers van de JICN houden overdag permanent fysiek toezicht bij de politiecellen. De inspecteurs namen, evenals in het huis van bewaring en de gevangenis, een respectvolle omgang met de arrestanten waar. Indien er geen beperkingen zijn opgelegd, kunnen politiearrestanten bellen en bezoek ontvangen in de bezoekaccommodatie van de JICN. De cellen staan, naast het fysieke toezicht overdag, permanent onder cameratoezicht vanuit de centraalpost.

Conclusie
De Raad is van mening dat de tamelijk nieuwe (container)cellen van de JICN die bestemd zijn voor het insluiten van politiearrestanten voldoen. Voor het overige sluit het oordeel van de Raad over de benadering van politiearrestanten door medewerkers van de JICN aan bij de positieve indruk die de inspecteurs op dat punt ondervonden ten aanzien van de overige ingesloten gedetineerden.

Aanbeveling *voor de justitie-ketenpartners op Bonaire*
Maak voor de insluiting van politiearrestanten geen gebruik van de afzonderingscellen in het oude deel van de JICN.

3.2 Saba

Bevindingen

Organisatie
Op Saba zijn twee kleine politiebureaus. Eén politiebureau, in The Bottom, beschikt over arrestantencellen. Tijdens het bezoek van de inspecteurs is dit bureau al enige tijd niet in gebruik wegens verbouwing. De geïnterviewde politiechef en de coördinator van de politiecellen geven aan dat het lang duurt voordat de Rijksgebouwendienst (RGD) de verbouwing afrondt.
Ondanks de verbouwing wordt het cellencomplex wél gebruikt voor de insluiting van politiearrestanten
Tijdens een inverzekeringstelling, in principe voor de duur van 10 dagen, verblijven de verdachten in het cellencomplex.. Na deze periode vindt, als dat nodig en mogelijk is, overplaatsing naar de JICN op Bonaire plaats.
Indien er meerdere verdachten in een zaak zijn en deze, vanwege het onderzoek, geen contact met elkaar mogen hebben, worden medeverdachten zo mogelijk overgeplaatst naar het naastgelegen eiland Sint Eustatius.
Onlangs verbleef een arrestant echter 19 dagen in een van de politiecellen. In de loop van het onderzoek bleek dat deze arrestant over een mobiele telefoon beschikte. Mede als gevolg daarvan zijn op dat moment de twee vaste bewaarders/toezichthouders van de cellen op non actief gesteld vanwege nader onderzoek naar de feiten en omstandigheden die leidden tot de beschikbaarheid van de telefoon. Op het moment dat de inspecteurs het complex bezochten waren er dus geen toezichthouders beschikbaar en moesten politiefunctionarissen in voorkomend geval het toezicht op de arrestanten zélf verzorgen.
Om de afwezigheid van de toezichthouders te compenseren was de optie om toezichthouders afkomstig van het Vrijwilligerskorps/ Weerkorps op Sint Eustatius in te vliegen[4].
Er bleek echter niemand bereid om vanuit Sint Eustatius naar Saba te komen om arrestanten te bewaken.
De arrestantenzorg is ten tijde van het inspectiebezoek geheel in handen van de politiemensen van Saba. Dit trekt een zware wissel op de primaire politiezorg omdat politiemensen, naast hun reguliere taken, nu permanent moeten zorgdragen voor het toezicht op en de verzorging van ingesloten verdachten. De formatie van de politie-eenheid is namelijk uitsluitend gebaseerd op het verzorgen van de basispolitiezorg en niet op het bewaken van arrestanten.

Accommodatie
Het politiebureau heeft 3 cellen, ieder met een vast bed met matras, tafel en stoel. Achterin iedere cel is een douche, wasbak met spuitkraantje en een wc. De middelste cel is buiten gebruik omdat de wasbak werd vernield door een arrestant. De politie heeft al maanden geleden aan de RGD gevraagd om dit ongemak te herstellen, maar dat is nog niet gebeurd.
Elke cel beschikt over een werkende spreek- luisterverbinding met de bewaarders-wacht die direct tegenover de cellen is gesitueerd als onderdeel van het politiebureau.
De drie cellen liggen naast elkaar en hebben traliewerk aan de gangzijde.
Deze gang fungeert ook als luchtplaats. Over de luchtplaats hangt gaas, waardoor de buitenlucht voldoende zichtbaar is. Een deel van de luchtplaats is overdekt. Op de luchtplaats hangt in twee hoeken een camera. De camera's zijn nog niet aangesloten en geven dus geen beeld op de monitor die in de bewaarderswacht staat. Ook bieden zij geen zicht op wat er achterin een cel gebeurt als het

[4] Zie par. 2.3 voor nadere toelichting.

noodzakelijk zou zijn om een arrestant, bijvoorbeeld uit oogpunt van persoonlijke veiligheid, permanent te observeren.
Aan één zijde van de gang/ luchtplaats is een deur naar buiten. Hieronder zit een ruime kier die een open verbinding met de buitenwereld biedt.
Via de kier kan bijvoorbeeld contrabande naar binnen worden gebracht.
Bij brand fungeert de deur als nooduitgang, zodat de gedetineerden naar buiten kunnen. Zij zijn dan wel afhankelijk van personeel dat de deur opent. Het cellencomplex is niet omringd door een hek. Het is wel de bedoeling dat er een hek om het gebouw heen komt te staan.

Faciliteiten
Het cellencomplex beschikt niet over voorzieningen zoals scheurkleding e.d. om arrestanten tegen zichzelf in bescherming te nemen.
Arrestanten ontvangen driemaal per dag een maaltijd. Naast de warme maaltijd op het middaguur, krijgen zij 's ochtends en 's middags brood met koffie of thee. De maaltijden komen vanuit de plaatselijke supermarkt/snackbar. Deze supermarkt is gescreend. Er is keuze uit twee maaltijden die vóór verstrekking worden gecontroleerd op contrabande. Wanneer een arrestant niet direct zijn warme maaltijd wil, wordt deze op een later tijdstip opgewarmd in de magnetron.
Bij binnenkomst krijgt de verdachte spullen om te scheren (mesjes worden weer ingenomen na gebruik), tandenborstel/-pasta, handdoeken etc.
Minder waardevolle spullen van de arrestant worden bewaard in een ladenblok van het bureau op de toezichtpost. Waardevolle spullen gaan in een gesealde preciosa-zak en worden bewaard in een kluis in een andere ruimte. Kleding en overige persoonlijke eigendommen worden opgeborgen in een ladekast.
Op de bewaarderswacht is een computer aanwezig. De toezichthouders rapporteren in overzichtelijke formats in het systeem de handelingen die zij richting de arrestant uitvoeren.
In het cellencomplex ligt tevens een 'procedures- en informatiemap'.
Hierin staan de belangrijkste processen duidelijk beschreven.
Voor iedere ingesloten persoon is er een 'insluitingskaart' met daarop de bijzonderheden over de persoon. De inspecteurs hadden inzage in systeem en kaartenbak en constateerden een correcte verslaglegging in beide.

Bejegening
Arrestanten kunnen twee keer per dag 45 minuten luchten. Meestal is het luchten langer en frequenter.
De arrestant wordt op de hoogte gesteld van zijn rechten en plichten. Er is geen standaard overzicht van wat de verdachte moet weten (intakeformulier) en er is ook niet iets als een informatiefolder die wordt uitgereikt.
Arrestanten hebben de mogelijkheid om een advocaat te spreken. Advocaten komen meestal van Sint Maarten. Er is geen vaste telefoon voor de arrestanten. Zij bellen dus met de diensttelefoon van de politie (Iphone). Het nadeel hiervan is dat de politie er alert op moet zijn dat de arrestant niet zelfstandig een ander telefoonnummer invoert.
Tijdens de inverzekeringstelling is een telefoontje naar het thuisfront zelden nodig; meestal gaat een aanhouding als een lopend vuurtje over het eiland.
Als een arrestant medicatie nodig heeft, geeft de arts de toezichthouders aan wat de dosering is. De dosering wordt kant en klaar aangeleverd. De medicatie wordt eveneens bewaard in een bureaulade in de bewaarders wacht.
Het cellencomplex beschikt over een AED waar de medewerkers mee om kunnen gaan.

Conclusie

De Raad is van mening dat er fundamenteel gezien niet veel mis is met de wijze waarop arrestanten op Saba gehuisvest en bejegend worden; de meeste basisvoorzieningen zijn wel in orde. Helaas geldt dit niet voor essentiële veiligheidsvoorzieningen zoals een camera-observatiesysteem en een solide hekwerk rondom het politiebureau en cellencomplex. Deze voorzieningen zijn respectievelijk (nog) niet operationeel en aangebracht. In deze toestand is de Raad van oordeel dat het complex niet voldoet aan de eisen. Cameratoezicht en beschermingsmaatregelen tegen inbreuken van buitenaf zijn immers essentieel voor de veiligheid van arrestanten én medewerkers.

3.3 Sint Eustatius

Bevindingen

Organisatie
Op Sint Eustatius zijn in het (enige) politiebureau in Oranjestad de arrestantencellen ondergebracht. De politie verzorgt het toezicht op arrestanten grotendeels zelf.
Als *back-up* voor het toezicht kon de politie eerder gebruik maken van het (vóór 10-10-2010 al bestaande) Vrijwilligers Korps Sint Eustatius (VKE)[5]. Het VKE bestaat uit 15 burgers die niet in dienst zijn bij de politie[6]. Zij zijn getraind in bepaalde taken en hebben bepaalde bevoegdheden. Eén van de taken was het toezicht op arrestanten. De politie was erg tevreden over de altijd gemotiveerde inzet van de VKE-leden. De politie hoopte dan ook dat al deze 15 vrijwilligers aanvullend getraind zouden kunnen worden door de JICN voor het toezicht op arrestanten. Helaas kwamen daarvoor uiteindelijk maar vijf vrijwilligers in aanmerking. Doordat de training ad hoc werd aangekondigd en ook nog eens overdag, tijdens werktijd plaatsvond, zijn er uiteindelijk maar drie vrijwilligers opgeleid om te fungeren als bewaarder/toezichthouder van arrestanten. Dat zijn er onvoldoende om op 24/7-basis het toezicht te kunnen verzorgen.
De politie draait normaliter diensten van 8-24 uur. Als er arrestanten zijn zorgt de politie er wel altijd voor dat er 24 uur toezicht is. De politiemensen doen het dan zelf. Evenals op Saba leggen ook op Sint Eustatius bezette arrestantencellen een relatief groot beslag op de capaciteit van de basispolitiezorg.

De politie op Sint Eustatius vindt dat het hoofdbureau op Bonaire het politiewerk op Sint Eustatius te veel beschouwt als uitsluitend basiszorg, terwijl er onvoldoende rekening wordt gehouden met het feit dat de eenheid op het eiland een bredere politietaak heeft, waaronder naast opsporing en recherchewerk, ook het toezicht op en de verzorging van politiearrestanten.

Een extra belasting voor de politie is ook dat Sint Eustatius niet beschikt over mogelijkheden om gedrags-problematische burgers en/of psychiatrische patiënten tijdelijk ter bescherming voor henzelf en hun omgeving op te vangen. Het (kleine) ziekenhuis heeft deze mogelijkheid niet en doet dan in voorkomend geval een beroep op het gebruik van de politiecellen. Hierdoor komt het incidenteel voor dat deze mensen feitelijk niet als verdachte in de politiecellen verblijven, maar wel tijdelijk in afwachting van medicatieverstrekking door een arts.
Van januari tot medio augustus 2013 zijn in de politiecellen 46 arrestanten ingesloten geweest. In principe verblijven de arrestanten maximaal 10 dagen in het cellencomplex op Sint Eustatius, derhalve voor de duur van de inverzekeringstelling. Soms duurt het langer. Dit kan bijvoorbeeld liggen aan:
-vertraging in het regelen van de vlucht.

[5] Eerder ook wel weerkorps genoemd.
[6] Vergelijk het VKE met de reservepolitie in NL.

-het rondkrijgen van de zaak: bijv. verhoor van de verdachte, reconstructie van het delict waarvoor de verdachte nodig is.
Wanneer de verwachting is dat verdachten, vanwege de aard van het delict, langer dan 10 dagen in bewaring blijven, gaat het OM zo snel mogelijk een vlucht naar Bonaire regelen. Het komt echter ook voor dat alles is geregeld, maar iemand dan toch niet in bewaring wordt gesteld. De lijnvlucht naar Bonaire gaat via Sint Maarten en Curaçao. Om formele redenen duurt het lang voordat de ministers op Sint Maarten en Curaçao toestemming geven voor de transit van een (BES)-verdachte via hun eiland. Omzetting van de status 'inverzekeringstelling' naar 'inbewaringstelling' is daarvoor dan een voorwaarde. Een probleem hierbij is dat de JICN niet altijd de mankracht heeft om de verdachte op te halen. In die gevallen moet de politie van Sint Eustatius dit zelf doen, hetgeen weer ten koste gaat van de basispolitiezorg op het eiland.
Het voornemen bestaat om, wanneer de huidige containercellen van de JICN te Bonaire worden vervangen door nieuwbouw, een aantal van deze cellen naar Sint Eustatius te verhuizen om te gaan fungeren als lokale detentieaccommodatie. Het is echter nog niet duidelijk wanneer de containers van de JICN komen en waar deze op het eiland worden geplaatst. Dit is mede afhankelijk van lokale politieke besluitvorming.

Accommodatie
Het arrestantencomplex bestaat uit 3 cellen. De cellen zijn redelijk ruim. Er staat in elke cel een metalen stapelbed met 2 matrassen. Er is geen tafel of stoel. Achterin de cel is een douche, wc en kraantje. De cellen beschikken over een spreek-/luisterverbinding naar de meldkamer. De cellen zijn donker, mede omdat achter het traliewerk aan de buitenzijde een brandwerend/-vertragend systeem is aangebracht. Dit systeem heeft als functie dat, wanneer er brand is in het complex, de lamellen smelten en er geen zuurstoftoevoer naar de brand is. Men is niet gelukkig met dit systeem; het houdt veel frisse lucht en daglicht buiten.
De cellen hebben traliewerk aan de gangzijde. Buiten elke cel is een ventilator aangebracht die gericht is op de cel. De gang is voorzien van een werkende camera. Er is geen cameratoezicht op de cellen zelf. Naast de 3 cellen is er een luchtkooi. De luchtkooi is voor ruim driekwart bedekt met een dak. Dit zorgt voor schaduw en beperkt de toenemende warmte in de loop van de dag. Op het stuk waar geen dak zit, zit alleen gaas. Hierdoor is er rechtstreeks zicht op buitenlucht.
Om het cellencomplex staat een hekwerk. Hier zijn (werkende) camera's op gericht. De camerabeelden zijn duidelijk zichtbaar in de meldkamer. Daar komen ook de spreek-/luisterverbindingen vanuit de cellen binnen. Het viel de inspecteurs van de Raad op dat het terrein tussen het hekwerk en cellencomplex werd gebruikt als opslag voor in beslag genomen goederen. Dit maakt een onverzorgde en rommelige indruk en past niet bij de functie van het cellencomplex. De omgeving wordt daardoor ook onoverzichtelijker.
Binnen het hekwerk staat ook een noodaggregaat voor de stroomvoorziening van het politiebureau. Het apparaat hoeft niet vaak bij te springen.
Er is geen branddetectie in de cellen, wel binnen het complex nabij de cellen in de gang ervoor.

Faciliteiten
Het eten voor de arrestanten wordt al ruim 30 jaar bereid door een familie op het eiland. Dit verloopt goed. Er zijn nog nooit problemen geweest. De arrestanten krijgen driemaal per dag te eten: tussen 7-8 uur brood met thee, 12-13 uur een warme maaltijd en tussen 18-19 uur brood met thee.
Advocaten komen van Sint Maarten. Zij komen eigenlijk alleen naar het eiland voor de rechtszitting. Naar verluidt is het voor hen een kostbare en tijdrovende onderneming om tussentijds naar het eiland te komen. Extra complicatie is ook dat

de advocaten hun te declareren kosten voor rechtsbijstand zeer traag uitgekeerd krijgen. Volgens de politie verloopt het contact van arrestanten met de advocatuur hierdoor problematisch. Familieleden en advocaten spreken met de arrestant in een van de kantoortjes van de politie. Met name het kantoor van de plv. politiechef is hiervoor geschikt omdat hier een observatieraam in de muur zit. Voor minderjarige arrestanten worden wel uitzonderingen gemaakt. Zo kunnen zij, mits hun gedrag dit toestaat, in de ruime kantine met hun ouders spreken in plaats van in een benauwd kantoortje. Soms laat de politie een jonge minderjarige in de kantine ook bij de tv verblijven, in plaats van op cel.
Kleding van de arrestanten wordt in een open, niet afgesloten kast in de gang voor de cellen bewaard. De preciosa gaat in een gesealde plastic zak in een afgesloten kast op een van de kantoren. Iedere cel heeft in deze kast zijn eigen bakje. Op de gesealde zak komen de gegevens van de arrestant te staan en de spullen die er in worden bewaard. De arrestant tekent hier voor.

Bejegening
Bij binnenkomst wordt de arrestant door de hulpofficier van justitie (een politiefunctionaris) op de hoogte gesteld van zijn rechten en plichten en worden persoonlijke bijzonderheden vastgelegd zoals: contact met een advocaat, eten, luchten, religie, gezondheid, medicatie.
Spullen als tandenborstel, tandpasta e.d. worden in principe door familie gebracht. Indien dat niet het geval is verstrekt de politie dit aan de arrestant.
De politie heeft contact met 3 (huis)artsen. Zij hebben het vaak te druk om naar het cellencomplex te komen. Daarom brengt de politie een arrestant die medische zorg nodig heeft ook wel naar hen toe.
De arrestanten mogen ’s ochtends en ’s middags luchten. Het streven is 2x 2 uur.
Op Sint Eustatius is een ‘Arrestantenregeling BES’ beschikbaar via internet. Omdat de eenheid al lang uit dezelfde mensen bestaat die aangeven te weten hoe de zaken (moeten) lopen, zijn de lokale werkprocessen niet op papier vastgelegd.

Conclusie
De Raad constateert dat er de afgelopen jaren merkbaar is geïnvesteerd in het op orde brengen van de accommodatie en het beheer van de arrestantencellen op Sint Eustatius. Er is daarnaast binnen de lokale politie-eenheid voldoende bewustzijn hoe er op een verantwoorde wijze met arrestanten moet worden omgegaan.
Eventueel kan men daarvoor de via het intranet toegankelijke instructies van het politiekorps BES raadplegen. Het is wel zaak om aanhoudend aandacht te hebben voor een goede borging van het beheer van (de omgeving van) de arrestantencellen op Sint Eustatius; het omgevingsbeheer kan daar beter

4 Conclusie en aanbeveling

De Raad constateert enerzijds dat de politiecellen op de BES overwegend voldoen aan de gestelde eisen op grond van (inter)nationale wet- en regelgeving. Het is daarbij wel zaak dat er aanhoudend aandacht is voor een goede borging van het personele- en materiële beheer van deze accommodaties.

Anderzijds is er binnen de politie-eenheden van Saba en Sint Eustatius onvoldoende duidelijkheid over de organisatorische context waarbinnen de arrestanten verzorgd moeten worden. De eenheden beschouwen de zorg voor arrestanten namelijk niet als hun kerntaak en zien graag dat er binnen het politiekorps BES duidelijkheid komt met betrekking tot de verantwoordelijkheid voor de arrestantenzorg en met name welke (eventuele) verhoging van de personeelssterkte daar tegenover staat.
Dit komt ook omdat ten tijde van het onderzoek nog niet duidelijk is óf en wanneer er andersoortige detentiecapaciteit -als aanvulling op of ter vervanging van- de huidige politiecellen op Saba en Sint Eustatius beschikbaar komt.

Om die reden beveelt de Raad de meest betrokken stakeholders -zijnde de hoofdofficier van justitie BES, de korpschef politie BES en de directeur van de JICN- aan om een gezamenlijk beleids- en beheersplan op te stellen dat duidelijk maakt hoe het beleid en beheer van de politiecellen de komende jaren vorm krijgt. Afhankelijk van het al dan niet doorgaan van de voorgenomen verhuizing van een deel van de arrestantencellen van Bonaire naar de Bovenwinden kan vervolgens worden bezien hoe beleid en beheer verder vorm krijgen. In die zin dient er sprake te zijn van een dynamisch plan dat zich aanpast aan zich wijzigende omstandigheden.